

РЕШЕНИЕ

№ 10272

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДС
Ч.

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **13359** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Трудова мобилност“ към Изпълнителна Агенция за национална миграция и трудовата мобилност/ЗТМТМ/ към Изпълнителна Агенция за национална миграция и трудовата мобилност (ИЗМАТМ) към Изпълнителна Агенция за национална миграция и трудовата мобилност (ИЗМАТМ) по описа на СРС за 2024г., с което е отменено наказателно постановление №16688 по описа на СРС за 2024г., с което на „Ен Ер Консултинг“ ЕООД ЕИК[ЕИК] му е наложена имуществена санкция от 1500лв. на основание чл.7, ал.2 от закона. Съобразно изхода от спора с ИЗМАТМ. По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно да бъде отменено и постановеното наказание да бъде отменено. Изложени от СРС и изразяващи се в допуснати процесуални нарушения вкл. относно мястото на работа на работодателя, което е пропуск, то той не може да се дефинира като съществено процесуално нарушение. Твърди се, че посоченото нарушение е представен на актосъставителя по време на проверката. Трудовият договор е №140 от 22.01.2024г. като съществува нарушение на процедурата по чл.24 и от ЗЧРБ за издаване на разрешение за пребиваване. В тази насока, установявайки това нарушение, доказателства от Дирекция „Миграция“ вкл. този договор, поради което това обстоятелство не е било отразено в акта. че СРС не е обсъдил посочените обстоятелства, с което е допуснал съществено процесуално нарушение. По довода, че дори да се приеме, че в АУАН не е посочено мястото на работа в [населено място] [улица], то бе [населено място] на обект в кв.И. - „Индуриално хале“. Не се възприемат мотивите на съда, че мястото на

С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата си чрез юрк.В.. Претендира юрк.възнаграждение.

Ответникът, чрез адв.С.- оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира разноски.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважи.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводи.

Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от факт

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна. Вър. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 АПК, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Съдът споделя изложените от СРС основания за отмяна на НП, изразяващи се в допуснати съществени процесни нарушения.

Проверка е констатирана, че работникът Т. е установен да полага труд на 23.01.2024г. в „Индуриално хале“ в гр. София.

СРС, за да отмени НП е приел, че към преписката е било приложено писмо на Зам.Директора на Дирекция „Миграция“ от 20.08.2024г.,

видно от което в автоматизирани информационни системи, ползвани от Дирекция „Миграция“, е посочено, че работникът Т.

продължително пребиваващ в Р. Б. чужденец до 15.12.2026г. на основание чл.24и от ЗЧРБ с решение на Дирекция „Миграция“

работник“ за срок от 3 години при работодател „ЕН ЕР КОНСУЛТИНГ“ ЕООД с място на работа [населено място] в гр. София.

Посоченият адрес обаче правилно от СРС не е възприет като място на работа, противно на констатацията на касационната инстанция

наказателната отговорност на дружеството. Касае се за адрес на управление на работодателя, а не за адрес на работното място на

работник“. Споделя се извода на СРС, че предвид това, че е ап.6, в същия не се очаква и лицето да прекара в страната за

години. В действителност, както е констатирано и от СРС -от приложения трудов договор, който е бил сключен с разрешение за

разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ с посочено като обект -гр.С., [улица],

но това всъщност е адреса на дружеството –отново посочен в същия трудов договор. За да се ангажира отговорността на дружеството за нарушение на чл. 7, ал. 2 от ЗТМТ

посочено мястото на работа така, както е възприето от АНО - като месторабота в определен град за престояване на работното място.

Няма неяснота в разрешението за пребиваване и работа, видно от което на л.24 - представено като приложение на касационната инстанция,

тъй като в същото е посочена длъжността и срока, както и работодателя, но не и мястото на работното място. Представено по преписката

вкл. и пред СРС като данните за място на работа от административно-наказателна преписка на Дирекция „Миграция“ №536400-68618 от 20.08.2024г.,

което е кредитирано безусловно без проверка на отразеността на данните в системите на Дирекция „Миграция“.

С оглед посочените съображения –съдът напълно споделя мотивите на СРС за отмяна на НП, поради което касационната жалба следва да бъде оставена в сила.

С оглед изхода от спора следва и пред касационната инстанция на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН да се присъди юрк.възнаграждение по списък на л.25 от 276 евро.

С ОГЛЕД ИЗХОДА ОТ СПОРА СЛЕДВА И ПРЕД КАСАЦИОННАТА ИНСТАНЦИЯ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.63Д, АЛ.1 ОТ ЗАНН ДА СЕ ПРИСЪДИ ЮРК.ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ПО СПИСЪК НА Л.25 ОТ 276 ЕВРО.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 26.08.2025г. по нахд №16688 по описа на СРС за 2024г.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция „Главна Инспекция по труда“ да заплати на „Ен Ер Консултинг“ ЕООД юрк.възнаграждение по списък на л.25 от 276 евро.

управление [населено място] [улица] ет.2 ап.6- разноски пред касационната инстанция в размер на 276 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване.

